

Traktor se pelje po cesti in zagleda dva travnika, na katerih je visoka trava (dlani drgnemo drugo ob drugo, nato podrgnemo še hrbtne površini obeh rok – lahko z glasom imitiramo glas traktorja - tratatata).

Nato traktor vzame kosilnico (razklenemo prste, jih prekrizamo in s premikanjem naprej in nazaj zdrgnemo vsak prst posebej).

Ko je trava pokošena, vzame traktor obračalnik in z obračanjem suši pokošeno travo (primemo palec in ga umivamo s krožnimi gibi - najprej na eni in nato na drugi roki).

Ko je trava posušena, traktor vzame grablje s petimi vilicami/palčkami in travo na obeh travnikih pograbi (dlan ene roke malo upognemo in z drugo roko s konicami vseh pet prstov popraskamo po dlani – otrokom lahko ob tem rečemo – joj kako žgečka, se pri tem smejimo - in nato vse ponovimo z drugo roko).

Ko je travnik očiščen, se traktor odpelje in pomaha (primemo zapestje in ga krožno vrtimo v obe smeri, ponovimo z drugo roko, ob tem rečemo: travnik nasvidenje, spet bom prišel, ko bo trava visoka).

Roka naj bo močna in naj s komolcem ali zapestjem odpre pipo. Roki damo pod vodo in temeljito splaknemo pod toplo tekočo vodo (vmes lahko pripovedujemo, kako se traktorju mudi, da bo čim prej prišel pod streho, ker je začelo deževati).

Nato spet z močno roko zapremo pipo in roki otresemo v umivalnik (lahko povemo, da je traktor prispel v hlev in strese posušeno travo - seno na tla hleva).

Na koncu vzamemo eno brisačko in si z njo temeljito obrišemo roki. Ko je roka suha, iz brisače naredimo žogo in jo vržemo v koš za smeti (v zaključku lahko rečemo, da smo naredili balo iz sena, ki jo bodo pojedli konji, krave in druge živali, ko bo zunaj sneg).

Prispevala: Martina Jaunik, univ. dipl. prof. šp. vzg. in vzg. predš. otr.